

Posudek diplomové práce Michala Bunda „přeshraniční fúze kapitálových společností“

Práci o rozsahu 59 stran odevzdal diplomant dne 12. července 2010. V úvodní části konstatuje, že: „Ačkoliv jsou podle názvu předkládané práce jejím předmětem „přeshraniční fúze kapitálových společností“, stanovovat si za cíl komplexní rozebrání problematiky přeshraničního fúzování v rámci omezeného rozsahu této práce by bylo buďto iluzí nebo projevem povrchního přístupu.“ S tímto závěrem je třeba souhlasit, stěží je ale možné se vyhnout připomínce, že nezbytné omezení příliš širokého tématu vedlo v posuzované práci k tomu, že se do značné míry nezabývá vlastní problematikou přeshraničních fúzí, ale právě jen otázkami svobody usazování a řetězení společností s ručením omezeným. To ostatně deklaroval sám autor, když za primární cíl práce označil „zabývat se analýzou konfliktu svobody přeshraničního fúzování a principu zákazu řetězení, k porušení kterého může v důsledku přeshraniční fúze dojít. Ambicí této práce je proto rozebrat a právně posoudit stav, kdy v důsledku výkonu jedné ze základních ekonomických svobod Unie (přeshraničního fúzování jakožto projevu svobody usazování) dochází k porušení jiného zákazu stanoveného vnitrostátním právem (porušení zákazu řetězení).“ Vzhledem k tomu, že uvedená témata nepochybně s problematikou přeshraničních fúzí bezprostředně souvisí, lze toto vybočení z tématu podle mého soudu ještě akceptovat.

Lze říci, že shora deklarovaný záměr diplomant splnil.

Téma diplomové práce není extrémně náročné na teoretické znalosti, určité teoretické znalosti však vyžaduje a vyžaduje i dobrou orientaci v právu Evropské unie. Právě zde zůstal diplomant kvalitě práce něco dlužen, jak uvádím dále.

Diplomant zvolil pro diplomovou práci zajímavé a aktuální téma, které sice již bylo zpracováno, aktuální literatury však příliš mnoho není; rozhodně nelze říci, že by nezůstal žádný prostor pro objevování nových souvislostí. Diplomant s existujícími prameny pracoval a formuloval i některé vlastní závěry ke zvolenému tématu. Podle mého soudu se v problematice, kterou analyzuje, orientuje dobře.

Jazykovou a stylistickou úroveň práce považují za vyhovující, i když se diplomant nevyhnul některým méně obratným formulacím, práci však je třeba vytknout některá závažnější pochybení gramatická – diplomantovi činí určité problémy gramatická vazba mezi podstatným jménem a slovesem (viz např. s. 27: „vznikali by zde další potíže“ či s. 28: „soudy by“.... „měli relativně“...).

Práce s poznámkovým aparátem je dobrá, přesto však lze diplomantovi vytknout určitou nejednotnost ve formulaci poznámek a rovněž to, že cituje-li z díla více autorů, neuvádí, který ze spoluautorů citovaný názor vyjádřil.

Konkrétně práci vytýkám zejména následující formulační, popřípadě věcná pochybení:

- V práci diplomant několikrát odkazuje na „dvanáctou směrnici“, aniž by vzal v úvahu, že byla nahrazena směrnicí novou.
- Některé zkratky, které diplomant zavedl, nepovažuji za šťastně zvolené. To platí např. o používání zkratky s. r. o. v rámci textu bez toho, že by šlo o konkrétní společnost.
- Označovat autory v textu „doktor Rychlý“ či „profesor Dědič“ neodpovídá obecně používanému způsobu označování autorů.
- Nesouhlasím se závěrem diplomanta na s. 47, že rejstříkové soudy nekontrolují porušení zákazu řetězení. Tato kontrola se provádí běžně a porušení tohoto zákazu vede k zamítnutí návrhu na povolení zápisu do obchodního rejstříku.

Přes shora uvedené dílčí výhrady považuji práci za způsobilou obhajoby.

Při obhajobě by se měl diplomant zaměřit zejména na některé shora uvedené konkrétní připomínky.

V Praze dne 16. září 2010

doc. JUDr. Ivana Stenglová